

عنوان مقاله:

بررسی پایداری حشره کش های اسپینوسد، ایمیداکلوپرید و ایندوکساکارب روی تریکوگراما *Trichogramma brassicae* و *T. evanescens*

محل انتشار:

فصلنامه حفاظت گیاهان، دوره 33، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

صدیقه اشتری - عضو هیات علمی، بخش تحقیقات گیاهپزشکی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان مرکزی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، اراک، ایران

خلاصه مقاله:

زنبورهای تریکوگراما از پارازیتوئیدهای مهم تخم بالپولکداران محسوب شده و به طور گسترده ای در کنترل بیولوژیکی آفات به کار گرفته می شوند در این تحقیق غلظت های توصیه شده مزرعه ای سه حشره کش اسپینوسد، ایمیداکلوپرید و ایندوکساکارب در شرایط نیمه مزرعه ای روی گوجه فرنگی به روش محلول پاشی تا جاری شدن سم به کار برده شد بر اساس دستور کار گروه IOBC/WPRS به ترتیب در روزهای سوم، پنجم، شانزدهم و سوی و یکم پس از سمپاشی از هر تیمار و تیمار شاهد نمونه های برگ جدا شد ارزیابی اثر تیمار بر اساس مرگ و میر افراد بالغ هر دو گونه زنبور پوس از 24 ساعت قرارگیری در معرض باقیمانده سم انجام گرفت و دوام این حشره کش ها علیه مرحله بالغ یا حساس ترین مرحله زندگی دو گونه زنبور تریکوگراما تعیین شد نتایج آشکار کرد که ایمیداکلوپرید با ایجاد 25/34 و 26/1 درصد مرگ و میر در کمتر از 5 روز در گونه های *T. brassicae* و *T. evanescens* برای هر دو گونه بیدوام بودند ایندوکساکارب با 14/13 و 12/35 درصد مرگ و میر در کمتر از 16 روز در گونه های *T. brassicae* و *T. evanescens* جزء آفت کش های کم دوام بود در حالی که اسپینوسد با 13/31 و 12/65 درصد مرگ و میر در کمتر از 30 روز در گونه های *T. brassicae* و *T. evanescens* در گروه ترکیبات با دوام متوسط دسته بندی شد

کلمات کلیدی:

پارازیتوئید، پایداری، شرایط نیمه مزرعه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/993479>

